

1. Könige 1

Septuaginta (LXX)

- 1 καὶ ὁ βασιλεὺς δαυιδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμέραις καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο
- 2 καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνίδα καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς
- 3 καὶ ἐζήτησαν νεάνίδα καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου ἰσραηλ καὶ εὔρον τὴν αβισακ τὴν σωμανίτιν καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα
- 4 καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἔως σφόδρα καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν
- 5 καὶ αδωνιας υἱὸς αγγιθ ἐπήρετο λέγων ἐγὼ βασιλεύσω καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππεις καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ
- 6 καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων διὰ τί σὺ ἐποίησας καί γε αὐτὸς ὡραῖος τῇ ὥσφι σφόδρα καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὀπίσω αβεσσαλωμ
- 7 καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ ἰωαβ τοῦ υἱοῦ σαρουιας καὶ μετὰ αβιαθαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω αδωνιου
- 8 καὶ σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ βαναιας υἱὸς ἰωδαε καὶ ναθαν ὁ προφήτης καὶ σεμεΐ καὶ ρηι καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ δαυιδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω αδωνιου
- 9 καὶ ἐθυσίασεν αδωνιας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ λίθου τοῦ ζωελεθ ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς πηγῆς ρωγηλ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς ἰουδα παῖδας τοῦ βασιλέως
- 10 καὶ τὸν ναθαν τὸν προφήτην καὶ βαναιαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν σαλωμων ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν
- 11 καὶ εἶπεν ναθαν πρὸς βηρσαβεε μητέρα σαλωμων λέγων οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν αδωνιας υἱὸς αγγιθ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν δαυιδ οὐκ ἔγνω
- 12 καὶ νῦν δεῦρο συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν καὶ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου σαλωμων
- 13 δεῦρο εἷσελθε πρὸς τὸν βασιλέα δαυιδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὐχὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ ὥμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν αδωνιας
- 14 καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλούσης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου
- 15 καὶ εἰσῆλθεν βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμίειον καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα καὶ αβισακ ἡ σωμανίτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ
- 16 καὶ ἔκυψεν βηρσαβεε καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι

17 ἡ δὲ εἶπεν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὥμοσας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου

18 καὶ νῦν ἰδοὺ αδωνιας ἐβασίλευσεν καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνωσ

19 καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ αβιαθαρ τὸν ἱερέα καὶ ιωαβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως καὶ τὸν σαλωμων τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν

20 καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς ἱσραὴλ πρὸς σὲ ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν

21 καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ υἱός μου σαλωμων ἀμαρτωλοί

22 καὶ ἰδοὺ ἔτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ναθαν ὁ προφήτης ἦλθεν

23 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ ἰδοὺ ναθαν ὁ προφήτης καὶ εἰσῆλθεν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν

24 καὶ εἶπεν ναθαν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἶπας αδωνιας βασιλεύσει ὀπίσω μου καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου

25 ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ αβιαθαρ τὸν ἱερέα καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς αδωνιας

26 καὶ ἐμέ αὐτόν τὸν δοῦλόν σου καὶ σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ βαναιαν υἱὸν ιωδαε καὶ σαλωμων τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν

27 εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν

28 καὶ ἀπεκρίθη δαυιδ καὶ εἶπεν καλέσατέ μοι τὴν βηρσαβεε καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ

29 καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν ζῇ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως

30 ὅτι καθὼς ὥμοσά σοι ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ ἱσραὴλ λέγων ὅτι σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ ὅτι οὕτως ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

31 καὶ ἔκυψεν βηρσαβεε ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς δαυιδ εἰς τὸν αἰῶνα

32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ καλέσατέ μοι σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ ναθαν τὸν προφήτην καὶ βαναιαν υἱὸν ιωδαε καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως

33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτόν εἰς τὸν γίω

34 καὶ χρισάτω αὐτόν ἐκεῖ σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ ἱσραὴλ καὶ σαλπείσατε κερατίνῃ καὶ

ἐρεῖτε ζήτω ὁ βασιλεὺς σαλωμων

35 καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἐντετελείαμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ ἰσραηλ καὶ ἰουδα

36 καὶ ἀπεκρίθη βαναιας υἱὸς ἰωδαε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν γένοιτο οὕτως πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως

37 καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως οὕτως εἶη μετὰ σαλωμων καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως δαυιδ

38 καὶ κατέβη σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ ναθαν ὁ προφήτης καὶ βαναιας υἱὸς ἰωδαε καὶ ὁ χερεθθι καὶ ὁ φελεθθι καὶ ἐπεκάθισαν τὸν σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως δαυιδ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν γίον

39 καὶ ἔλαβεν σαδωκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισεν τὸν σαλωμων καὶ ἐσάλπισεν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαὸς ζήτω ὁ βασιλεὺς σαλωμων

40 καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν

41 καὶ ἤκουσεν αδωνιας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν καὶ ἤκουσεν ἰωαβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπεν τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἡχοῦσης

42 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἰδοὺ ἰωναθαν υἱὸς αβιαθαρ τοῦ ἱερέως ἦλθεν καὶ εἶπεν αδωνιας εἴσελθε ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἶ σύ καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι

43 καὶ ἀπεκρίθη ἰωναθαν καὶ εἶπεν καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς δαυιδ ἐβασίλευσεν τὸν σαλωμων

44 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ τὸν σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ ναθαν τὸν προφήτην καὶ βαναιαν υἱὸν ἰωδαε καὶ τὸν χερεθθι καὶ τὸν φελεθθι καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως

45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ γίον καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι καὶ ἤχησεν ἡ πόλις αὕτη ἡ φωνὴ ἣν ἠκούσατε

46 καὶ ἐκάθισεν σαλωμων ἐπὶ θρόνον τῆς βασιλείας

47 καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα δαυιδ λέγοντες ἀγαθὸν ὁ θεὸς τὸ ὄνομα σαλωμων τοῦ υἱοῦ σου ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτοῦ

48 καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραηλ ὃς ἔδωκεν σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσιν

49 καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐξανέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ αδωνιου καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ

50 καὶ αδωνιας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου σαλωμων καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου

51 καὶ ἀνηγγέλη τῷ σαλωμων λέγοντες ἰδοὺ αδωνιας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα σαλωμων καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ

θυσιαστηρίου λέγων ὁμοσάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς σαλωμων εἰ οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ

52 καὶ εἶπεν σαλωμων ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐὰν κακία εὔρεθῇ ἐν αὐτῷ θανατωθήσεται

53 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς σαλωμων καὶ κατήνεγκεν αὐτὸν ἅπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰσῆλθεν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ σαλωμων καὶ εἶπεν αὐτῷ σαλωμων δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου